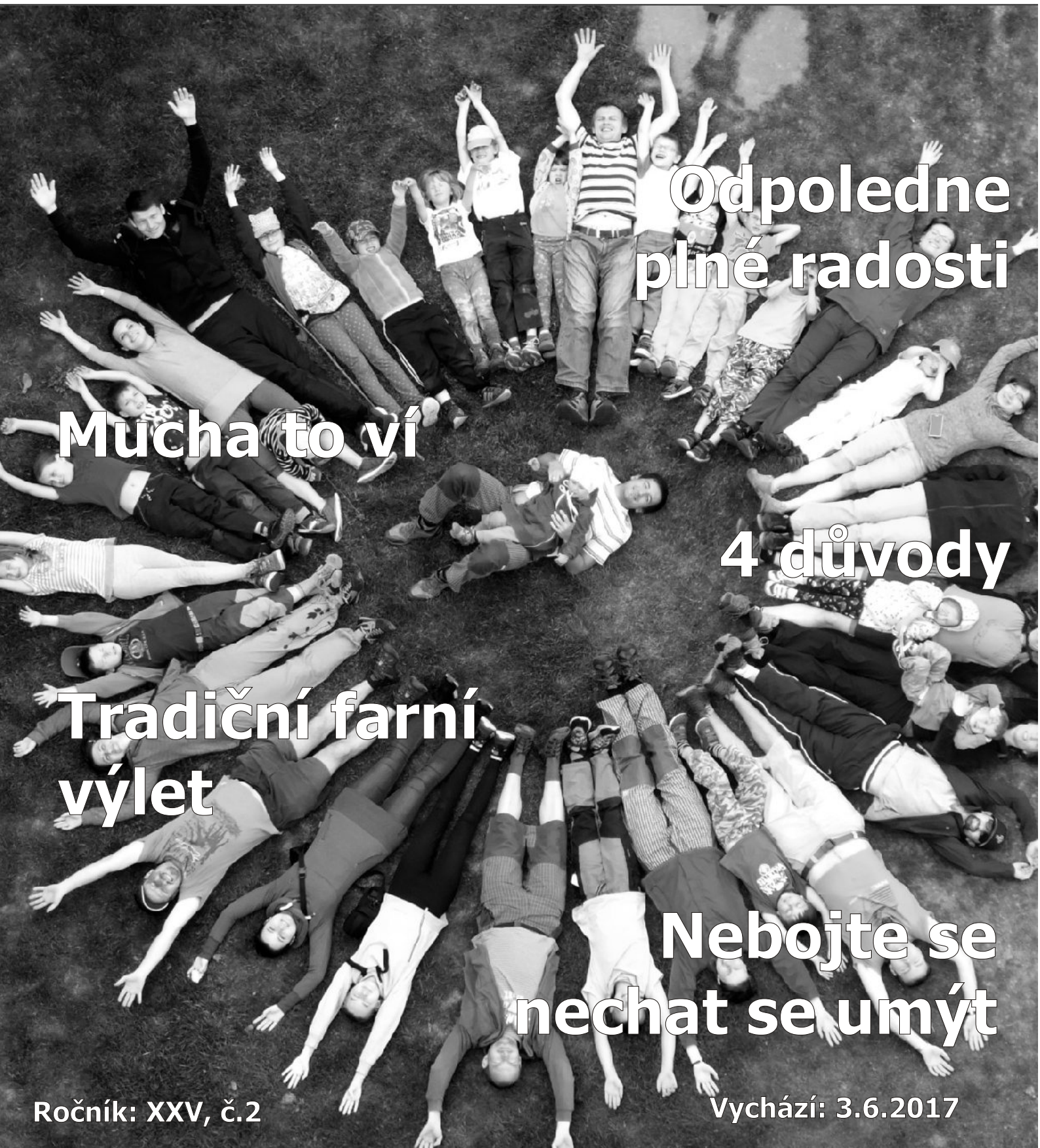

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Odpoledne
plné radosti

Mucha to ví

4 důvody

Tradiční farní
výlet

Nebojte se
nechat se umýt

tiráž**ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI****Vydává**

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

o. Jiří Rous, Kája Krejčí,
Lucie Grůzová, Dominik
Grůza, Tomáš Kaláb,
Julínkovi, Jiří Sluka

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

Náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Slovo redaktorů
Jak by se mohlo všechno změnit
Co nás čeká?
- 2 Co se bude dít v naší farnosti
Odpoledne plné radosti
Zaslechla jsem tvé volání
- 3 Nebojte se nechat se umýt
Vysvobození zajatcům
- 4 Sedm darů Ducha svatého
Tradiční farní výlet
- 5 Myšlenka svatého otce
- 6 Velká láska
Přečtěte si
- 7 Moucha to ví
Vydejte se na cestu
Kra Poklady brněnské dieceze
- 8 4 důvody proč chodit stále...
PULZ v brněnské diecézi

Slovo redaktorů

Milí farníci,
přinášíme Vám číslo plné Ducha svatého a přejeme, aby se Vám líbilo stejně jako nám!

Udělalí jsme pár změn, v dalších číslech budete nacházet tři nové rubriky: rubriku s číslovkou (viz 4 důvody, proč chodit do jednoho kostela), rubriku Nebojte se (viz Nebojte se nechat se umýt!) a rubriku myšlenky Svatého otce, pro kterou hledáme pisatele. Pokud by Vás napadla nějaká rubrika, určitě se ozvěte, chceme tak docílit toho, že časopis bude vycházet pravidelně.

Lucie a Dominik Grůzovi

**Další číslo časopisu bude mít uzávěrku 1.9.2017
a tématicky bude laděno k Panně Marii.**

Jak by se mohlo všechno změnit?

Milí farníci.

Před několika lety vyšla na Slovensku výborná kniha **Jezuitský návod takmer na všetko**. Autor si v názvu vytyčil vysoký cíl a docela solidně se s ním vypořádal. Existuje návod na úplně všechno? Boží návod, ne lidský? Kdybyste sledovali biblické výpovědi o Duchu Svatém, zjistili byste, že on sám je tím návodem.

On boří hradby mezi lidmi, oživuje duchovně i fyzicky mrtvé, smývá hříchy, zastává se nás, utěšuje nás, učí pravdě, tvoří svět, dává nadlidské poznání a moc, vlévá lásku, radost a pokoj, přivádí ke Kristu, zbavuje strachu a tak bychom mohli pokračovat. Boží návod úplně na všechno. V latinské verzi nejznámější modlitby k Duchu Svatému se říká: Emitte Spiritum tuum et creabuntur. Tedy sešli (nebo snad přesněji „vyšli“) svého Ducha a budou stvořeni. Ale také se dá správně přeložit „všechno bude stvořeno“ nebo dokonce „všechno se přetvoří“. Všechno může být jinak, když se toho dotkne Boží Duch.

Ježíš i apoštolové častěji připomínali, že se dočkáme čehokoliv dobrého, když budeme prosit s vírou. Ducha Svatého prosíme s očekávající vírou. Ta otvírá srdce a stává se skutečným poznáním. Očekávající víra je rozhodujícím předpokladem, aby se skutečnosti v nás i kolem nás začaly měnit působením Ducha Stvořitele.

Prosím tohoto Ducha, aby k vám přišel a vás prosím, abyste ho očekávali s vírou.

o. Jiří

Co nás čeká?

Srdečně zveme všechny na **Noc kostelů**, která se koná **9. 6. 2017**. Pozvěte své přátele, spolupracovníky a známé, ať využijí příležitost vidět z kostela a jeho života více. Také prosíme farníky o pomoc při organizaci.

Další pozvání je na **Farní obnovu rodin do Hoješína** u Chrudimi **od 7. 8. do 12. 8. 2017**. Neváhejte utužit se na duchu i s dalšími rodinami farnosti.

Také zveme na **Farní duchovní obnovu na Velehradě od 20. 8. do 25. 8. 2017**, která je velmi nabitá přednáškami našeho otce Jiřího, modlitbou a tichem.

Co se bude dít v naší farnosti

- ▶ **Čtvrtek 15.6.2017**
Slavnost Těla a Krve Páně
- ▶ **Neděle 18.6.2017**
První svaté přijímání
- ▶ **Pondělí 17.7.2017**
Adorační den farnosti

Odpoledne plné radosti

V neděli 30. dubna se děti naší farnosti sešly, aby spolu strávily odpoledne plné tance, soutěžení a zábavy. Letošní karneval se neobešel bez princezen, rytířů, superhrdinů, kouzelníků, kostlivců a dalších převleků. Líbilo se mi, jak se děti musely sklánět pod provazem a stále níž procházet, aniž by se provazu dotkly. Dopadlo to tak, že i když se děti hodně snažily, tak kostýmem zavadily o provaz. Připomnělo mi to, že také my se skláníme, ale něco, co máme na sobě, nám brání projít bez potíží na druhou stranu. V Písmu svatém Ježíš říká, že spíše projde velbloud uchem jehly, než se bohatý dostane do nebeského království. Každý z nás může být bohatý něčím jiným – **svou** snahou, **svou** vytrvalostí, **svými** dobrými skutky, **svou** ochotou.

Pokud naše snaha bude Ježíšovou snahou, naše vytrvalost bude podnícena Ježíšem, naše dobré skutky budou Ježíšovými skutky a naše ochota Pánovou ochotou, tak se nemusíme bát, že bychom touto branou (pod provazem) neprošli na druhou stranu. Bohatá tombola potěšila nejen děti, ale i dospělé. Jménem dětí a rodičů děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě, těm, kteří upekli a donesli něco dobrého na zub, a také Duchu svatému, který tam byl s námi a v nás.

Zaslechla jsem tvé volání

Jak ráda, Bože můj,
byla bych mezi těmi,
kdo tě milují
kvůli tobě samému,
kdo snášejí tvou skrytost,
neboť důvěřovat je pro ně víc
než rozumět,
kdo se svého Boha nesnaží
polapit
do svých přání,
nýbrž se sklánějí
před jeho nepochopitelností.

Jak ráda, Bože můj,
byla bych mezi těmi,
kdo tě nepřestávají chválit,
i když jsou lámáni,
kdo se dokáží zříkat,
protože chtějí být volní
pro to podstatné,
kdo se dokáží smířit
s porušeností tohoto světa,
neboť uslyšeli volání lásky,
skryté ve všem nedokonalém.

Jak je dobré, Bože můj,
že srdce bdí
a cítí touhu
se uzdravit.
Zbav moci vše bojácné
a nerozhodné ve mně,
co říká zároveň
ano i ne.
Ty ode mne nečekáš
veliké skoky,
jen drobné krůčky
a těch se chci odvážit,
vždyť ty mi pomůžeš.

Sabine Naegeliová

Nebojte se nechat se umýt! Ohlédnutí za Velikonocemi

Na zelený čtvrtek před Velikonoci jsme se s maminkami ze společenství Modlitby matek sešly u nás doma. S dětmi jsme připravili hostinu podobnou zelenočtvrteční a před stůl jsme přichystali lázeň na umývání nohou.

Děti byly nadšené! „Jé, umývání nohou. Maminko, musíš se nechat umýt!“ Některé děti se myly několikrát, pak jsme si přečetli, proč nám Pán Ježíš toto ukázal:

„Chápete, co jsem vám učinil? Nazýváte mě Mistrem a Pánem a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.“

Ten den jsme si moc užily a ještě dlouho jsme rozebíraly, jak moc nás tato praktická ukázka zasáhla.

Jedna z maminek mi pak říkala svůj zážitek:

„Byl to šok, nechat si také, jako mé děti, umýt nohy. První má reakce byla, že ne, že se to nehodí, že nejsem na to připravená, že si to nezasloužím. Byla jsem jako svatý Petr, který křičí: Ne, Pane, mně nikdy nohy umývat nebudeš. Jen přes mou mrtvolu. Ten den jsem se cítila jako poutník, který už padá únavou a touží po občerstvení, po odpočinku. Mé nohy byly těžké, uchozené, zaprášené a zablácené. Cítila jsem se opuštěná, odmítnutá a zraněná.“

A tehdy se Ježíš sklonil a díky člověku, který mu naslouchal skrze Písmo, díky člověku, který se mu dal k dispozici, mohl udělat zázrak. Stejně jako konal zázraky před dvěma tisíci roky, může je dělat i dnes. Potřebuje k tomu ale nás.

Pán mi umyl nohy a já to přijala. Já, která jsem nebyla schopna cokoli zadarmo přijmout. Dostala jsem milost, která vedla k přijetí této služby lásky, v čase, který Bůh naplánoval.

Je těžké tento skutek lásky přijmout. Pro mě osobně je toto hodně těžké. Ne dávání, ale přijímání. Takže díky za to, že jste mi umyli nohy. Je to, jako bych dovolila, aby mi je umyl Pán Ježíš.“ O několik týdnů později jsem pozorovala děti, které si na zahradě začaly hloubit tunely a tvořit koryta řeky. Nanosily několik kbelíků vody a radovaly se, jak voda proudila. Po vodních tocích hra pokračovala v bahnění, protože bylo potřeba vše zase zasypat. Děti měly ruce od bahna až k loktům a užívaly si nejprve stavění hrází a poté zasypávání a uplácávání terénu. Ptala jsem se: „Nevadí vám to bahno?“ Odpověď zněla: „Ne, jinak to nejde. Pak se umyjeme.“

Dlouho jsem pak přemýšlela nad tímto obrazem zabahněných rukou, protože jinak to nejde, a umytí, které nám Pán ukázal o Velikonocích. Myslím si, že je velkou pravdou, že se nejde nezabahnit, ale víme, že máme možnost nechat se umýt. Jen se nebojme jít k vodě a k Tomu, kdo nás toho bláta zbaví.

Vysvobození zajatcům

Ten, kdo hodlá přímo vyšplhat
nezvládnutelný sráz,
si leckdy uvědomí,
že visí na laně,
až když ho vlastní síly
naprosto opustí
a hrozí mu pád.

Přijď,
vichře Ducha,
strhni domy, co jsme sami
zbuodovali,
a přesto nám nedokáží dát
bezpečí.

Vyved' nás z našich žalářů,
dej nám přístřeší
v domě věčném.

Přijď,
vichře Ducha,
pozhášej ta umělá světla,
jež nám vzala zrak pro světlo
pravé.
Dej nám,
ať prozřeme!

Přijď,
vichře Ducha,
vylij se přes hráze,
jimiž jsme se zabezpečili
proti vpádu nebes.
Z našich pouští
nás vysvobod!

Sabine Naegeliová

SEDM DARŮ DUCHA SVATÉHO

Z textů sv. Františka Saleského 1567 – 1622

Duch svatý, jenž v nás přebývá, chce učinit naši duši poddajnou, poslušnou a podrobenou svému božskému vedení a nebeským vnuknutím. Jsou to zákony jeho lásky, v jejichž zachování spočívá nadpřirozená blaženost tohoto přítomného života. K tomu jí propůjčuje sedm vlastností a dokonalostí, které se téměř podobají darům, které jsou v Písmu svatém a teologií nazývány **sedmi základními dary Ducha svatého**. Ty jsou nejen neoddělitelné od svaté lásky, ale též, jestliže všechno dobře uvážíme a správně řekneme, jsou hlavními ctnostmi, vlastnostmi a zvláštnostmi lásky.

Neboť za prvé **moudrost** není ve skutečnosti ničím jiným než láskou, která cítí, okouší a dozvídá se, jak dobrotivý a laskavý je Bůh.

Za druhé **rozumnost** není ničím jiným než láskou, která zaměřuje svou pozornost na to, aby uvážila a pronikla krásu věroučných pravd a mravoučných zásad, aby v nich poznala Boha, jaký je sám v sobě, a pak sestoupila z těchto výšin a poznávala jej také v jeho tvorech.

Za třetí **vědění** naproti tomu není nic jiného než tatáž láska, která naši pozornost zaměřuje na to, abychom poznali sami sebe i ostatní tvory, a tím došli k dokonalejšímu poznání služby, kterou jsme povinni vůči Bohu. Za čtvrté **rada** je také láska, působí-li v tom smyslu, aby nás učinila pečlivějšími, pozornějšími a způsobilějšími ve volbě vhodných prostředků, jak Bohu svatě sloužit.

Za páté **síla** je láska, jež povzbuzuje a pobízí srdce, aby vykonala, co rada rozhodla, že musí konat.

TRADIČNÍ FARNÍ VÝLET

Letošní výlet, který jsme ve farnosti podnikli 13. května, se zapíše do dějin jako ten s historicky nejnižším věkovým průměrem. Účastnilo se ho 18 dospělých a 23 dětí, z toho 5 „kočárkových“. Cesta byla náročná a dlouhá: na začátku nás v obci Tetčice přivítal dvoukilometrový kopec, jednou jsme si trochu zašli mimo naplánovanou trasu a na konci jsme sprintovali na vlak do Silůvek, kde jsme zjistili, že místo slibovaných deseti kilometrů jsme ušli přes dvanáct. Cesta nás ale vedla nádhernou krajinou, vonícím lesem, přes hraní her a vysoké vyhlídky, což bylo dostatečnou odměnou pro naše unavená těla. Celou atmosféru i dění by asi nejlépe vystihly dvě básně složené přímo účastníky výletu, z nichž jedna byla k naší velké lítosti ztracena...

Podělíme se s vámi alespoň o tu jednu:

*Na výletě v sobotu
nedali jsme do kroku.*

*Proto radši u Hlívy
upili jsme ze slívy.*

*Posilnění tímto mokem
vlak jsme stihli rychlým krokem.*

Děkujeme všem účastníkům za odvahu a těšíme se na spoustu odvážlivců i v příštích letech!

DG

Za šesté **zbožnost** je láska, jež nám ulehčuje práci a vede nás k tomu, abychom se věnovali skutkům, které se líbí Bohu, našemu Otci, srdečně, rádi a s dětskou láskou.

Za sedmé a za poslední **bázeň** není ničím jiným než láskou, působí-li v tom smyslu, aby nás nechala prchat před tím, co se nelíbí božské vznešenosti, a vyhýbat se tomu.

pro časopis připravila KK

Myšlenka svatého otce: Odporujeme Duchu svatému, anebo jej ochotně přijímáme?

Neodporujeme Duchu svatému, nýbrž ochotně přijímejme Slovo – vybízeli papež František v kázání 9. 5. při ranní bohoslužbě v kapli Domu sv. Marty. **Dobrota, pokoj a sebeovládání jsou pak plody přijetí, poznání a uskutečňování Božího slova.**

Předchozí čtení ze Skutků apoštolů mluvilo o odporu proti Duchu svatému, který Štěpán vytknul učitelům Zákona. Současné první čtení (Sk 11,19–26) mluví o opačném postoji, který je křesťanovi vlastní, totiž o poddajnosti Duchu svatému.

„Po Štěpánově mučednictví vypuklo v Jeruzalémě velké pronásledování. Zůstali pouze apoštolové, zatímco ostatní věřící odešli na Kypr, do Fénicie a Antiochie, kde hlásali Slovo především Židům. Někteří však začali hlásat Ježíše Krista také Řekům, tedy pohanům, protože vnímali vnuknutí Ducha, kterému byli poddáni; a byli to věřící laici,“ zdůraznil papež.

„Apoštol Jakub v první kapitole svého listu skutečně vybízí křesťany, aby »byli vnímaví pro Slovo« (1,21). K tomu je zapotřebí otevřenost, nikoli strnulost. Prvním krokem na cestě poddajnosti je tedy přijetí Slova, otevřené srdce. Za druhé je to poznání Slova, poznání Ježíše, který říká, že ovce slyší, znají a následují Jeho hlas, protože jsou poddáni Jeho Duchu.“

„Nosit s sebou Slovo, číst Jej a mít srdce otevřené Slovu, srdce otevřené Duchu, nám umožní Slovo chápat. Plodem tohoto přijetí, poznání a nošení s sebou, této důvěrné znalosti Slova je dobrota, laskavost, radost, pokoj, sebeovládání a mírnost.“

„Toto je životní postoj, který vyplývá z poddajnosti Duchu,“ pokračoval papež.

„Ducha, kterého mi přináší Slovo, musím přijmout poddajně a tato poddajnost, neodporování Duchu mě přivede k tomuto způsobu života, k tomuto způsobu jednání. Poddajně přijmout a poznat Slovo a prosit Ducha o milost dávat Jej poznat a dát mu prostor, aby toto semeno vzklíčilo a vyrostlo do oněch postojů dobroty, mírnosti, laskavosti, pokoje, lásky, sebeovládání a všeho, co obnáší křesťanský styl.“

„Čtení ze Skutků apoštolů ukazuje,“ pokračoval papež, „že když se církevní obec v Jeruzalémě dozvěděla, že lidé z Kypru a Kyrény hlásali Slovo pohanům v Antiochii, trochu se polekali a poslali tam Barnabáše, aby zjistil

jednak, jak je možné, že Slovo bylo zvěstováno neobřezaným, a dále, jak je možné, že jej zvěštovali nikoli apoštolové, nýbrž lidé, kteří byli apoštolům neznámí. Je krásné,“ podotkl papež, „že Barnabáš po příchodu do Antiochie »viděl, jak Boží milost působí, zaradoval se a povzbuzoval všechny, aby celým srdcem zůstali Pánu věrni«, protože byl »plný Ducha svatého«.“

„Duch nás vede, abychom nepochybili, ochotně přijímali a poznávali Ducha ve Slovu a žili podle Ducha. Je to opačný postoj než odpor, který Štěpán vytýkal učitelům Zákona: »Vždycky odporujete Duchu svatému« (Sk 7,51). Odporujeme Duchu svatému anebo Jej s poddajností přijímáme? Jakub mluví o vnímavosti pro Slovo. Odpor, anebo vnímavost?“

Upravila LG z článku 9.5.2017 z podrubriky Kázání z Domu sv. Marty, dostupné z: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=25679>

VELKÁ LÁSKA

Člověk ji nepotká ze dne na den.
Není to dar, je to plod zkušenosti.
Samozřejmě začíná na velké „L“, získává se,
Utváří v průběhu let,
Odolává...

Vydrží za každého počasí, snese každé klima:
Modré nebe, polojasno i zamračeno,
Zataženo, bouřky, tornáda nebo vichřice.
A pak jednoho dne, zčistajasna, když se všechno uklidní,
Ona všemu odolala a člověk zjistí, že ji prožívá každý den.

Je tu, když jeden vytuší přání druhého,
Ač nejsou zjevná

Tenhle fakt je pro něj samého vrcholným zážitkem:
a nestane se to během jednoho dne, ani týdne, ani měsíce,
ba ani během jediného roku...

Jak by se dala láska ztvárnit architektonicky: solidní
klenba, spočívající na dvou sloupech spojených řetězem
s pečetí a zamčených na klíč.

Zbavte ji klíče, a stavba nebude k ničemu, zhroutí se.

Velkou lásku má na dosah každý,
Je však třeba si ji vytvořit, dobýt...

Recept je jednoduchý:

Je to škola trpělivosti, naslouchání, porozumění,
Tolerance, vzájemné důvěry a poctivosti jednoho k druhému.

Velká láska je věrná:

Pár dojde až na konec cesty,

Odjedou společně, stejným vagonem – nenechají toho druhého na nástupišti!

Bernard Larbanet

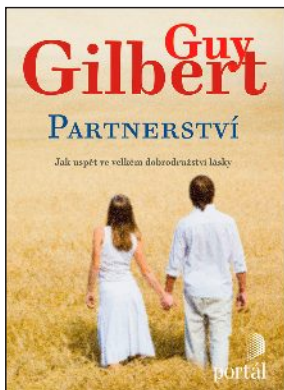
PŘEČTĚTE SI:

Guy Gilbert – PARTNERSTVÍ

„Láska je středem všeho, to ona dává každé bytosti sílu žít. To ona každého zmámí. To ona působí, že člověk dokáže převrátit hory a překonat propasti. Když je člověk sám, není skutečně sám sebou, sám si nevystačí. Náš život se odvíjí skrze druhého člověka, který má klíče k naší budoucnosti.“

Všem zamilovaným na světě, mladým i starým i těm, co ještě zamilovaní nejsou, a budoucím zamilovaným chci ještě povědět, že láska je něco výjimečného, ale křehkého. A je zapotřebí mít šílenou trpělivost, aby se láska udržela. Žít spolu, to je dlouhý boj.“

Autor si v této knize klade otázku, jak mluvit o životě v partnerském páru ve společnosti a v době, v níž mají manželské svazky stále kratší trvání. Jaký je dnes smysl závazku „na celý život“? Guy Gilbert v krátkých kapitolkách a podkapitolkách moudře, se svým osvědčeným pedagogickým a vypravěčským talentem odpovídá na otázky související s partnerským životem. Za dobu více než padesátiletého kněžského i výchovného působení už viděl množství neúspěchů, ale i úspěchů v partnerské lásce. Nabízí své názory, rady protkané krátkými příběhy ze života a podobně jako v předchozích úspěšných knihách poskytuje opěrné body pro rozhodnutí v různých životních situacích. Věnuje se totiž nejen mladým lidem, ale i střední generaci a seniorům.

Moucha to ví

V kuchyni mě vítá ranní slunce. Stůl s mojí snídaní stojí hned u okna, mám při jídle výhled z pátého patra skoro jak kapitán z můstku lodi - až na ty stromy, které myslím v moři běžně nerostou. Ráno často potkávám u nás doma všelijaké dvounohé mátohy potácející se ještě na hranici snu a života poté, co vysublimovaly ze svých skrýší pod příkrývkou. Nedá se o nich s určitostí říct, jestli jsou to ještě snové bytosti, nebo už živí tvorové směřující do školy a do práce. A tak prvním věrohodným živáčkem, se kterým se denně potkávám, je velká moucha. Sedí vždy skoro na stejném místě na zdi venku za oknem. Vyhřívá se na sluníčku a je na ní přímo vidět, jak si to užívá. Po chladné noci na ni dopadají hřejivé paprsky přesně kolmo. Je chytrá, ví, že právě ten proužek zdi je ráno ideálním nejteplejším místem. Zatím jsem nikdy neměl čas a trpělivost změřit, jak dlouhá je její ranní siesta. Ale vím, že trvá mnohem déle, než má snídaně. Nevýhodou lidí je, že svou snídani nemohou protahovat a musejí ráno do práce. Nevýhodou much je, že se dožívají poněkud nižšího věku. Každý stav má své světlé i stinné stránky.

Trochu jí závidím tu přímou a jednoduchou, se kterou si najde nejlepší místo, přestane poletovat a řešit své muší starosti a téměř nehnutě si sedne. Teď je jen slunce a ona, vystavená toku jeho zářivé energie. Žádná viditelná aktivita. Nic dalšího pro tu chvíli není důležité.

Kéž bych se tak dokázal chovat před Pánem Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti. Být zcela v klidu, zapomenout na vše ostatní kromě něj a přijímat paprsky jeho dobroty a lásky. Nebyl jsem sám, koho napadlo přirovnat Ježíše ke slunci a naši přítomnost před eucharistií k opalování. Při opalování nemusíme vyvíjet žádnou zvláštní činnost, jen se vystavit slunečním paprskům. Podobně před oltářní svátostí nás pronikají neviditelné paprsky Božího světla – ať už se modlíme, nebo jen přebýváme v Pánově blízkosti. Tak jako po hodině opalování ten, kdo odchází z pláže, není stejný, jako když tam přišel, i my po adoraci či tichém přebývání u svatostánku odcházíme jiní, i když si to možná neuvědomujeme.

Moje modlitební aktivita během té doby není to nejdůležitější. Víc záleží na Ježíši. Protože jeho světlo svítí stále a tma ho nepohlčí, nemusím se bát, že by moje „opalování“ bylo neúčinné.

Obyčejná moucha je dost chytrá na to, aby si našla to nejlepší. Ona ví, jak na to. A co já, podle názvu moudrý (sapiens) člověk? Mám dost chytrosti najít si čas a místo na přebývání s Ježíšem, aspoň chvíli být jen já a on?

JS

Vydejte se na cestu...

Vydejte se na cestu s církevní turistikou.

S nadcházející poutní sezónou jsou stránky **www.cirkevniturstika.cz** nově dostupné pro uživatele všech mobilních zařízení a nabízejí rychlé vyhledávání podle zvolených kategorií.

Nyní vám neunikne žádná poutní slavnost či zajímavý program, který na poutních místech probíhá. Na stránkách **www.cirkevniturstika.cz/poute** můžete poutě vyhledávat podle místa konání, termínu nebo také podle zaměření, např. poutě pro rodiny, mládež, zdravotníky, atd. Stránky vás provedou všemi kouty České republiky, představí vám poutní místa a nabídnou pohostinná ubytování. Více než 300 poutních míst představuje svoji historii i současnost, přehled pravidelných bohoslužeb a další informace. Kalendář poutí čítá na 200 poutních slavností, v nabídce najdete také několik desítek duchovních cvičení a akcí pořádaných na poutních místech.

Hra Poklady brněnské diecéze

U příležitosti 240. výročí založení brněnské diecéze připravuje Diecézní katechetické centrum poznávací hru Poklady brněnské diecéze. Hra je určena jednotlivcům nebo skupinám/rodinám bez rozdílu věku. Bude probíhat od 1. června do 31. října 2017. Cílem hry je poznat „poklady“ brněnské diecéze – poutní místa, kostely, místa spojená s významnými osobnostmi a další zajímavosti. V diecézi je pro tuto hru vybráno celkem 61 pokladů (po třech v každém z dvaceti děkanství a brněnská katedrála). Účastníci hry, kteří navštíví minimálně devět „pokladů“ a splní další podmínky, budou zařazeni do slosování.

Začátkem listopadu bude ze všech účastníků hry vylosováno 50 výherců. Ti budou pozváni 2. 12. 2017 na Petrov a obdrží ceny. Informace, pravidla hry a podrobné podklady budou k dispozici na stránkách

Více naleznete na stránkách
www.biskupstvi.cz/poklady2017

4 důvody, proč chodit stále do stejného kostela

Chodit každou neděli do jiného kostela není ve velkých městech, jako je Brno, žádný problém. Vždyť si mezi sedmou hodinou ranní a jedenáctou dopolední můžete v Brně vybrat z celkem čtrnácti různých termínů začátků mší.¹ Například podle toho, kdy se v neděli probudíte. Nebo na kolikátou se Vám podaří vypravit do kostela Vaše děti. Má tedy vůbec smysl omezovat se jen na jednu farnost? Není navštěvování stále toho jednoho a samého kostela přežitek? Myslím, že z těchto 4 důvodů bychom věrnost farnosti za přežitek považovat neměli:

1. Církev je společenstvím lidí s Bohem. Skutečné společenství lidí se ale nemá šanci vytvořit tam, kde se lidé navzájem neznají. Věrnost jedné farnosti vede k pevným vztahům mezi farníky. Je paradoxní, že i ve velkých městech žije spousta osamělých lidí. Ve farnostech, které žijí jako skutečná společenství, můžeme těmto lidem od jejich osamělosti pomoci.

2. Ježíš z nás chce udělat své učedníky, ne znalce a kritiky poměrů v jednotlivých farnostech. Chce po nás, abychom ho následovali, ne abychom porovnávali výkony kazatelů a chování ostatních křesťanů v kostele. Důležité na mších není jen to, co je na první pohled vidět, ale i to, co se děje pod povrchem. Pokud mše „střídáme“, mohou nám tyto skryté věci zůstat navždy záhadou.

3. Třetím důvodem, proč navštěvovat stále stejnou farnost, je jednota církve jako celku. Zmarchrob v knize Rady zkušeného ďábla od C. S. Lewise radí svému synovci, aby svoji „ovečku“ lákal farnosti střídat. Nejlepší pro Zlého je totiž, když se takto postupně najdou navzájem si sympatičtí lidé, z farností se časem vytvoří zájmové kluby podobně smýšlejících jedinců a nakonec církevní frakce, které zasejí do církve nejednotu.² Buďme tedy rádi za to, že jsme jako farníci v tolika věcech tak různí. Tato různorodost drží naši církve pospolu.

4. V neposlední řadě je dobré navštěvovat stejný kostel z prozaického důvodu. Sebedisciplína je ctnost, která nám dlouhodobě pomůže překonávat problémy a krize. Přestanu-li chodit do „svého“ kostela kvůli hádavým spolufarníkům a zimě v lavicích, nenajdu pak v dalším kostele podobné nepříjemnosti? Pokud nedokážu překonávat ani takto malicherné překážky, nepřestanu pak chodit do kostela úplně?

V České republice pravidelně navštěvují nedělní mše necelá čtyři procenta populace.³ Pokud tedy věřící jdou vůbec v neděli do kostela, a to do jakékoliv farnosti, buďme za to rádi. Přesto pamatujme, že věrnost jedné farnosti má velkou hodnotu.

TK

¹ www.biskupstvi.cz/katalog/brnenske_bohosluzby.pdf

² C. S. Lewis: *The Screwtape Letters* (Samizdat University Press, 2016), str. 31

³ www.cirkev.cz/archiv/150123-biskupove-se-v-praze-sesli-na-100-zasedani-cbk

PULS v brněnské diecézi

V loňském roce zahájil svou činnost fond PULS – Fond na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze. Jeho správci R. D. Mgr. Pavlu Kafkovi jsme položili několik otázek.

Mohl byste nám Fond na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze, v jehož čele stojíte, stručně představit?

Fond byl zřízen 1. srpna 2016 jako organizační složka brněnského biskupství. Řídí ho správní rada podle biskupem schválených

stanov a je kontrolován ekonomickou radou diecéze. Jeho úkolem je shromažďovat prostředky na materiální zajištění kněží a pastorační naší diecéze.

Výdaje fondu směřují do tří oblastí: **kněžím** – jedná se o prioritní oblast, která pokrývá náklady na mzdy a výdaje spojené s formací a vzděláváním kněží, **farnostem** – náklady na zajištění technické a ekonomické agendy farností, tj. vedení účetnictví, administraci

dotačních žádostí, zajištění stavebních akcí apod., a **diecézi** – každý rok je podpořen jeden vybraný projekt, který odpovídá na aktuální potřeby a výzvy v diecézi.

Vznik fondu souvisí se změnou stávajícího způsobu přispívání věřících na potřeby diecéze. Do loňského roku přispívala každá farnost na potřeby diecéze deseti procenty ze svých příjmů, této praxi se říkalo „desátek“. Nový způsob je postaven na vizi velké rodiny malých dárců. Právě k realizaci tohoto záměru byl zřízen fond, do kterého mohou dobrovolně podle svých možností přispívat i jednotliví dárce. Tyto dary jsou projevem spoluodpovědnosti za život brněnské diecéze.

Z jakých zdrojů pocházejí finanční prostředky, kterými fond disponuje?

Cílem je, aby většina finančních prostředků pocházela od dobrovolných dárců, kteří se registrují jako donátoři a svým pravidelným darem chtějí podporovat kněze a pastorační v naší diecézi. Dalším příjmem fondu je účelová sbírka, která proběhne ve všech kostelích v neděli 24. září 2017. Poslední zdroj příjmů tvoří roční příspěvky farností. Ty jsou stanoveny částkou 280 korun za každou dospělou osobu ve farnosti a procenty z hospodaření s farním majetkem.

Od ročního příspěvku farnosti je odečtena výše zářijové sbírky ve farnosti a všechny dary donátorů, kteří si při registraci přáli, aby jejich dar byl započten do zvolené farnosti. Smyslem tohoto na první pohled složitého způsobu započítávání darů donátorů je, aby každý donátor svým darem podpořil nejenom život v diecézi, ale i svou vlastní farnost.

Pro mnohé z nás je slovíčko „donátor“ zcela novým pojmem. Mohl byste nám ho přiblížit?

Slovo donátor pochází z latiny (donum = dar, donator = dárcem) a církevní tradice takto označovala dárce odedávna.

Donátorem brněnské diecéze se může stát každý, kdo se zaregistruje jako dárcem a svým darem chce podpořit život církve. Ve mně osobně navíc slovo donátor evokuje pocit hrdosti na to, co podporuji a pod co jsem ochoten se podepsat. Poprvé jsem se s tímto slovem setkal během studií v Římě, kdy jsme se každý den modlili za donátory naší české koleje Nepomucenum. Díky tomu mám donátorství spojeno s projevem duchovní vděčnosti.

Proto je za všechny donátory fondu obětována mše svatá a jsou provázeni každodenní prosbou o Boží požehnání.

Přiznám se, že mne velmi zaujalo slovní spojení „velká rodina malých dárců“

Velká rodina malých dárců je nosnou myšlenkou fondu. Stále jsou aktuální slova sv. Jana od Kříže, že dárcem je víc než dar. Lidé ochotní se zapojit do života diecéze, a to třeba i prostřednictvím finanční podpory, jsou cennější než dary samotné. Ochota stát se donátorem je především gestem, kterým dávám najevo, že mi záleží na budoucnosti církve.

Jakou formou se do podpory fondu mohou zapojit jednotlivci nebo rodiny?

Nejdříve bych zmínil podporu duchovní. Stále platí, že bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Důležitá je rovněž podpora v podobě zpětné vazby na činnost fondu, šíření jeho dobrého jména, propagace fondu ve farnosti nebo nabídka profesní pomoci. Neméně důležitá je pomoc finanční. Každý je zván k donátorství a jeho prostřednictvím může přispět k tomu, aby brněnská diecéze pulzovala životem. Konkrétním krokem je výběr jednoho z dárcovských programů uveřejněných na webu nebo na letáčích fondu a následná donátorská registrace.

Kam je možno se obrátit pro více informací o fondu, jeho aktivitách a také o možnostech zapojení se do jeho činnosti?

Veškeré informace jsou dostupné na webových stránkách fond.biskupstvi.cz nebo v tiskovinách, které se průběžně distribuují do farností.

Děkujeme za rozhovor.

*R. D. Mgr. Pavel Kafka (*1974)*

Je knězem brněnské diecéze. Po studiu na Cyrilometodějské teologické fakultě UP v Olomouci a na Papežské lateránské univerzitě v Římě působil od roku 2002 jako farář ve farnosti Kunštát na Moravě a následně od roku 2009 jako děkan v Hustopečích u Brna. K 1. srpnu 2016 byl brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem jmenován biskupským delegátem pro materiální zajištění kněží a pastorační a byl pověřen správou Fondu na podporu kněží a pastorační brněnské diecéze.